

Sv. Alberta draudzes ziņas

2026. gada septembris, Nr. 169

Miers un labums!

Septembrī draudzes dzīvē atsākas ierastais baznīcas gada ritms ar ierastām pastorālām aktivitātēm un gatavošanos dažādiem ticības dzīves sliekšņiem: kristībām, pirmajai grēksūdzei un Svētajai Komūnijai, un lestiprināšanas sakramenta pieņemšanai. Tā kā ir draudzes locekļi, kas gatavojas šādiem svarīgiem savas dzīves notikumiem, pārējiem draudzē ir jāpārdomā sava loma draudzes dzīves ritmā. Vajadzētu atcerēties vienu lietu: ikvienam jācenšas radīt tādu ticības dzīves vidi, kur katrs jaunpienācējs vai kandidāts uz kristībām var justies pieņemts un stiprināts. Šeit ro-

das jautājums par mūsu vēlmju pasauli. Vai tajā ir vieta ilgām pēc vienotības un dziļākas ticības vides veidošanas draudzē?

Ja sekojam savām ikdienas vajadzībām un reklāmām, tās virza mūsu vēlmes uz fizisko skaistumu, jaunību, veselību un materiālo nodrošinājumu. Tas ir pašsaprotami un cilvēciski. Problēma ar laicīgajām vēlmēm ir tāda, ka tās var radīt tukšu siržu pieredzi, jo materiālās un estētiskās lietas tiek pasludinātas par laimes absolūto un vienīgo orientieri. Vai mūsdienās skumjas un vientulības sajūta nav saistītas ar cilvēka sirds nevietā virzītajām vēlmēm un nespēju tās piepildīt? Vai tad, kad mēs veltām laiku, enerģiju un naudu sava komforta nodrošināšanai, vienlaikus novārtā netiek atstāta Dieva valstība mūsu vidū un mūsos neveidojas ačgārna vērtību hierarhija?

Kad sākas cilvēku iekšējā dzīve? Varbūt tad, kad cilvēkos ienāk apziņa par dziļi mūsos esošajām vēlmēm. Franciskāņu skatījumā, ja vēlamies laimi, mūsu sirdīm jābūt virzītām uz Dievu. Mums jāatrod Dievs dziļi mūsos. Lai cik daudz materiālo lietu mēs uzkrātu, tās galu galā nespēs piepildīt mūsu vēlmi pēc patiesas laimes, jo manai “es” dzīvei ir nepieciešama Dieva “Tu” dzīve. Garīgās ilgas var būt apliecinājums tam, ka mūsu dzīvē ir Dieva klātbūtne, taču tās var rasties arī tad, ja mūsos nav sajūtas par Dieva klātbūtni, un tādējādi mēs vēl vairāk meklējam Dievu. Tā var būt gan apburošas mīlestības, gan arī baiļu pilna tukšuma pieredze. Garīgā vēlme pieder mūsu būtības dziļākajam centram – mūsu sirdij –, kas tiecas pēc Dieva. Šī vēlme ir dzimusi no Dieva, jo mēs esam radīti pēc Dieva tēla un līdzības. Mūsos ir kas tāds, kas ilgojas pēc piepildījuma, un šo “kaut ko” neapmierina nekas radīts vai ierobežots.

Šeit mums var palīdzēt iedziļināšanās lūgšanas jēdziena izpratnē. Lūgšana ir vēlme, ilgas, alkas. Tā ir mūsu sirsnīgā tieksmība pēc Dieva un Dieva vēlme pēc mums. Sv. Asīzes Francisks saprata, ka cilvēks ir “ieprogrammēts” un vērsts uz Dievu; vēlme pēc Dieva ir iebūvēta cilvēka būtības struktūrā: “Vairāk par visu,” viņš rakstīja, “ilgotos pēc Kunga Gara un pēc Viņa svētās darbības.” (Regula 10,8) Ja mēs drosmīgi sev jautājam par savām garīgajām vēlmēm un ilgām vai arī atzīstam savas bailes un nedrošību tās saklausīt, tad mēs esam uz laba ceļa, lai sāktu uz tām atbildēt un tām sekot, jo tās vienmēr vedīs uz vienotību, kalpošanu un Dieva valstības veidošanu mūsu vidū. Uztversim nopietni šīs svarīgās sirds kustības, jo no mums katra ir atkarīgs tas, kādu drau-

dzies vidi mēs veidojam. Sākumā tā var būt kaut vai tikai fiziskā klātbūtne, kas brāļos un māsās stiprina sajūtu “es neesmu viens”, un ar laiku katrs no mums var atklāt savu kalpošanas vietu, dāvanas un harismas.

br. Jānis

Ticība ir mūsu personīgā atbilde Dievam

Svētdien, 23. augustā, uzrunājot Svētā Pētera laukumā uz lūgšanu “Kunga eņģelis” sapulcējušos ticīgos, pāvests pārdomāja attiecību ar Kristu izkopšanas nozīmi, lai ļautu Viņam pārveidot mūsu dzīvi un pasauli.

Uzrunas pilnais teksts:

Dārgie brāļi un māsas, svētīgu svētdienu!

Šis svētdienas Evaņģēlijs (Mt 16, 13–20) aicina katru no mums uzdot sev savā ticības ceļā jautājumu: kas man patiesībā ir Jēzus?

No Evaņģēlija stāsta var saprast, cik šis jautājums ir izšķirošs mācekļiem. Patiesām, lai gan divpadsmit apustuļi jau bija daudz ko pieredzējuši kopā ar Mācītāju Viņa dzīvē un kalpošanā, Jēzus negribēja uzskatīt par pašsaprotamu, ka viņi Viņu tiešām pazīst un ir sapratuši Dieva Valstības noslēpumu. Tāpēc, pajautājis, kādas ir cilvēku domas par Viņu, Viņš vērsās tieši pie viņiem: “Bet jūs, par ko jūs mani uzskatāt?” (Mt 16, 15)

Brāļi un māsas, šis ir fundamentāls pagrieziens visu laiku mācekļiem, ikvienam no mums. Ticība mums nav dota reizi par visām reizēm; tieši otrādi – mums vienmēr ir nepieciešams no jauna atklāt Kristus vaigu un Viņa Evaņģēliju, aizvien dziļāk iepazīt Viņa vēsti un atjaunot savas dzīves izvēles, lai tās būtu saskaņā ar to, ko apliecinām, uzveicot kārdinājumu domāt, ka jau visu zinām, un padarīt ticību par ieradumu.

Jautājums, kas mums tiek uzdots katru dienu – kas man ir Jēzus un kāda ir Viņa klātbūtnes nozīme manā dzīvē –, īpaši izgaismojas lūgšanā un tad, kad pārdomājam Evaņģēliju; taču arī tad, kad atrodamies brāļu ievainojumu un vajadzī-

bu priekšā, vai arī attiecībās un situācijās, kas visvairāk izaicina mūsu sirdsapziņu. Īsāk sakot, mūsu dzīves laikā mēs varam pārbaudīt, vai Kungs Jēzus mums ir tikai izcila vēsturiska personība, kas teikusi un darījusi svarīgas lietas, vai arī Dieva Kristus – Tas, kurš sūtīts, lai ievestu mūs Tēva mīlestībā un pārveidotu mūsu dzīvi un pasauli, kurā dzīvojam.

Dārgie brāļi un māsas, centīsimies nenoslēgties savos reliģiskajos priekšstatos un savā pārliecībā, bet gan paliksim atvērti autentiskām attiecībām ar Kristu. Dažreiz kristīgajā ticībā mēs apmierināties ar “dzirdēto”, ar klišejām, ar to, kas mums nodots, iespējams, pat ar vislabākajiem nodomiem. Tomēr Jēzus mūs aicina atbildēt Viņam personīgi, iepazīt Viņu tuvāk un ļaut, lai mūs veido draudzība ar Viņu caur ikreiz jaunu sastapšanos. Tas var prasīt no mums arī iet jaunus ceļus un izdarīt citādas izvēles, nekā bijām iepriekš iedomājušies.

Tas attiecas gan uz mūsu personīgās dzīves, gan uz Baznīcas ceļu un pastorālajām izvēlēm, kad dažkārt domājam, ka pietiek rīkoties tā, kā esam darījuši vienmēr. Tā vietā ir svarīgi bieži sev jautāt: “Kas man ir Kungs? Vai es Viņu tiešām pazīstu? Ko Viņa Evaņģēlijs no manis šodien prasa? Kādus soļus man vajadzētu spert un kādas izvēles veikt?”

Piesauksim Jaunavu Mariju, kura savā sirdī meklēja Dieva gribu caur savu Dēlu, lai viņa mūs vienmēr vada ticības ceļā!

Jānis Evertovskis

<https://www.vaticannews.va/lv/pavests/news/2026-08/>

Liecība par Dieva darbiem

Esmu Anželika no Sv. Alberta draudzes. Piederu pie Franciskāņu trešā ordeņa un Neokatehumenālā ceļa. Man šķiet, ka abi viens otru ļoti skaisti papildina. Trešais ordenis māca vienkāršību, savukārt Neokatehumenālais ceļš dod iespēju būt kopā ar kopienas brāļiem, pārdomājot Dieva Vārdu, un kopā iet šo dzīves ceļu.

Pavisam nesen absolvēju Latvijas Universitātes Māszinību programmu un šobrīd strādāju Neiroloģijas nodaļā. Ideja studēt medicīnu man bija jau daudzus gadus. Bet vienmēr bija jautājums – kas mani atbalstīs? Es taču dzīvoju viena. Man pašai būs jādomā par to, kur dzīvot, ko ēst, kā samaksāt rēķinus, kur strādāt un kā visu apvienot. Vairāk uzticējos saviem spēkiem, nevis Dievam.

Tajā laikā trīs gadus biju dzīvojusi Jaunaglonā, kopienā. Nezināju, ko iesākt ar savu dzīvi, ko darīt un kam paklausīt. Pirms četriem ar

pusi gadiem es vērsos pie draudzes prāvesta un sadzirdēju vārdus: “Nostiprini savus mērķus un dodies tajā virzienā!” Šie vārdi mani ļoti uzrunāja, it kā sapurināja. Es atgriezpos Rīgā.

Un te ir viena detaļa, ko nekad neaizmirsīšu: atgriežoties Rīgā, man bija tik maz naudas, ka varēju nopirkt tikai kefīru. Bet Dievs par visu gādāja – gan par vietu, kur dzīvot, gan par ēdienu. Bija vasaras sākums. Sāku ieskatīt bērnus, meklēju, kur vēl varētu pīestrādāt, un jau septembrī tiku uzņemta Mākszinību programmā budžeta vietā. Pirmie divi gadi bija grūti. Man bija augsti mērķi un ļoti augstas prasības pret sevi, bet bija arī jādoma, kur strādāt, lai varētu izdzīvot un vienlaikus studēt. Otrā kursa sākumā sāku strādāt sirds un asinsvadu operāciju blokā. Tas bija viens no labākajiem piedzīvojumiem studiju laikā. Sākot ar trešā kursa beigām līdz pat šim brīdim strādāju Neiroloģijas nodaļā. Kādēļ nepaliku operāciju blokā? Man ļoti patīk darbs ar pacientiem, patīk teikt “dod rociņu”, “malacis”, “ārā spīd saulīte” un noslaucīt pacientam asaras. Būt blakus cilvēkam ne tikai kā medicīnas darbiniekam, bet vienkārši kā cilvēkam. Tomēr sākums Neiroloģijas nodaļā bija emocionāli ļoti smags – ciešanas, sāpes, nāve. Radās jautājums: “Kādēļ? Kur ir Dievs?” Un tieši tur piedzīvoju ļoti dziļu ticības krīzi. Biju tuvu tam, lai aizietu no Baznīcas un sakramentiem. Man bija jautājumi, uz kuriem nespēju atrast atbildes. Bet Dievs palika uzticīgs. Arī tad, kad es pati vairs nespēju būt uzticīga Viņam, Viņš mani neatstāja. Viņš deva cilvēkus, kopienu un ļāva piedzīvot augšāmcelšanos arī tad, kad man pašai šķita, ka viss ir beidzies.

Dieva apgādība man ir bijusi ļoti konkrēta. Bija mēneši, kad pēc īres un komunālo maksājumu

samaksāšanas iztikai palika apmēram 100 eiro. Bija dienas, kad kontā bija nulle eiro. Atceros vienu reizi, kad sēdēju baznīcā un lūdzos uz Dievu. Garām gāja kāda tante, apstājās, ielika man rokās 50 eiro un pateica, ka viņai šķiet – man tas būs vairāk nepieciešams. Man tas bija Dieva pieskāriens. Un ir daudz tādu piemēru, kad caur konkrētiem cilvēkiem Dievs pieskaras. Esmu arī divus gadus saņēmusi Latvijas Universitātes un trīs reizes – Baznīcas stipendiju. Tā man deva iespēju ne tikai iegādāties nepieciešamās lietas, bet arī piedzīvot to, par ko pati nebūtu varējusi samaksāt, – aizbraukt 2025. gada oktobrī uz Romu Jubilejas gada ietvaros un šogad pēc studiju beigām doties uz Poliju uz 12 dienām, arī uz kalniem.

Kad atskatos atpakaļ, redzu, ka visu laiku domāju, kā pati visu nodrošināšu. Bet Dievs jau bija sagatavojis cilvēkus, iespējas un palīdzību.

Un te es gribu pateikt milzīgu paldies Sv. Alberta draudzei, katram, kas bija un ir manā dzīvē. Tā ir mana ģimene. Varbūt dažreiz gribas domāt, ka man nav veicies ar atbalstu no radu puses. Daudziem mani kursabiedriem bija ģimene, pie kuras atgriezties, cilvēki, kas varēja palīdzēt, ja bija grūti. Man bieži pašai bija jādomā par to, kur dzīvot, ko nopirkt, kā samaksāt un kā tikt galā. Bet tagad es redzu – Dievs man ir devis daudz, daudz vairāk. Es vienmēr varēju atnākt uz draudzi, izkratīt sirdi, parunāties. Varēju palīdzēt draudzes darbos, kas deva iespēju pārslēgties no studijām. Varēju vienkārši paēst siltu zupu. Ja bija grūti mācībās, vienmēr varēju vērsties pēc palīdzības. Un tas man ir ļoti svarīgi – saprast, ka tad, kad šķiet, ka esi viens, tu patiesībā neesi viens.

Nāk prātā vārdi no Salamana pamācībām: “Paļaujies uz Kungu no visas sirds un nepaļaujies uz savu gudrību; domā par Viņu visos savos ceļos, tad Viņš darīs līdzenas tavas takas.” (Sal 3:5–6) Šodien es varu teikt: es nezināju, kā viss būs, bet Dievs zināja.

Anželika Jaskova

Draudzes aktivitātes

Rīgas sv. Alberta draudzē

SVĒTDIENAS SKOLA BĒRNIEM

**Aicinām bērnus uz Svētdienas skolu,
lai sagatavotos Pirmajai Svētajai
Komūnijai**

Pirmā nodarbība svētdien, 27. septembrī
plkst. 16.30 Zemaišu ielā 2, 1 stāvā
Pieteikšanās Svētdienas skolai - zvanot Sandrai,
mob. 29435428

Katehēzes pieaugušajiem – interesēties pie
priestera Jāņa Savicka pa **tālr. 20011275.**

Katru trešdienas vakaru plkst. 18.30
notiek franciskāņu tikšanās,
un ikvienam ir iespēja tām pievienoties.

Kontaktpersona: Gundega 26377586

BĪBELES KATEHĒZES

Kristīgā ticība balstīta Svētajos Rakstos

KUR?

Baznīcas pagrabā

KAD?

CETURTDIENĀS plkst. 18.45

INFO

pr. Jānis, tālr. 20011275

PIEVIENOJIES DRAUDZES KORIM

Šobrīd mūsu draudzes kori vada ērģelniece – diriģente Ineta Gedroica (tālr.:20249162) un ērģelnieks Andris Līvmanis.

Mēģinājumi – svētdienās plkst. 9.30 baznīcā kora telpās –
ieeja no baznīcas aizmugures.

Koris uzstājas svētdienās un svētku dienās
Sv. Misē plkst. 11.00.

Rīgas sv. Alberta draudzē

Ražas svētki

10. un 11. oktobrī

- **10. oktobrī** plkst. 10.00 - TALKA (baznīcas un tās teritorijas sakopšana, dekorēšana, dārzeņu mizošana u.c. darbi);
- **11. oktobrī** plkst. 11.00-Pateicības Sv.Mise, plkst. 12.00 kopābūšana un mielošanās ar ķirbju zupu baznīcas dārzā.

www.facebook.com/AlbertaDraudze

AICINĀM IESAISTĪTIES DRAUDZES RAŽAS SVĒTKOS

**Lai sagatavotos Ražas svētkiem, lūgums
ziedot ķirbjus, kabačus un citus dārzeņus**

Svētku norisei nepieciešamie dārzeņi:

- ķirbji;
- kabači;
- kāposti;
- burkāni;
- bietes;
- kartupeļi;
- seleriju saknes un laksti;
- puravi;
- sīpoli;
- ķiploki;
- medus burciņas;
- āboli - dekorēšanai,
plātsmaizei, cienastam;
- jebkādi citi interesanti
dārzeņi.

Svētku galdam nepieciešamie produkti:

- maize;
- speķis;
- plātsmaize.

Svētku dekorēšanai nepieciešamie ziedi:

- saulespuķes;
- zīles un kastaņi;
- miķeļiņi;
- mārtniņrozēs un citi ziedi.

**Ziedojumus laipni lūdzam nest uz baznīcu jebkurā laikā
pirms svētkiem (līdz 10. oktobrim)**

www.facebook.com/AlbertaDraudze

Liturgiskais kalendārs

03.septembris, ceturtdiena - Sv. Gregors Lielais, pāvests un Baznīcas doktors, piemiņas diena

08.septembris, otrdiena – Vissvētākās Jaunavas Marijas dzimšana, svētki

14.septembris, pirmdiena – Svētā Krusta paaugstināšana, svētki

15.septembris, otrdiena - Vissv. Jaunava Marija, Sāpju Māte, piemiņas diena

16.septembris, trešdiena - Sv. Kornēlijs, pāvests, un Cipriāns, bīskaps, mocekļi, piemiņas diena

21.septembris, pirmdiena - Sv. apustulis un evaņģēlists Matejs, svētki

23.septembris, trešdiena - Sv. Pio no Pjetrelčīnas, priesteris, piemiņas diena

29.septembris, otrdiena - Sv. Ercenģelis Mihaēls, Gabriēls un Rafaēls, svētki

30.septembris, trešdiena - Sv. Hieronīms, priesteris un Baznīcas doktors, piemiņas diena

DRAUDZES REKVIZĪTI

1) Bankas konts tekošajiem maksājumiem (apkure, elektrība, ūdens utt.)

Saņēmējs: Rīgas Svētā Alberta Romas katoļu draudze

Saņēmēja reģ. Nr.: 90000083961

Juridiskā adrese: Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002

Banka: “Swedbank”, AS

Bankas SWIFT kods: HABALV22

Konta Nr.: LV82HABA0551014809665

2) Konts baznīcas remontiem

Saņēmējs: Rīgas Svētā Alberta Romas katoļu draudze

Saņēmēja reģ. Nr.: 90000083961

Juridiskā adrese: Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002

Banka: AS Luminor | DNB

Bankas SWIFT kods: RIKO LV 2X

Konta Nr.: LV04RIKO0002013041712

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Baznīca atvērta:

Darbdienās:

7.00–9.00 un 17.00–18.45

sestdienās:

7.00–9.00 un 16.00–18.00

svētdienās:

8.00–14.00 un 17.00–19.00

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās (darbdienās):

7.00–12.00 un 17.00–19.00

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz piektdienai:

8.00

18.00

Sestdienās:

8.00

17.00

Svētdienās:

9.00

11.00 (Summa)

18.00 (ar ģimenēm)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8.00

11.00 (Summa)

18.00 (sestdienās - 17.00)

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

pēc Sv. Misēm plkst. 9.00; 11.00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

pēc Sv. Mises no plkst. 9.00 līdz 10.00

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tāl.: **6 761 36 30**; mob.: **2 707 46 76**,
e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz trešdienai no plkst.

9.00 līdz 13.00

ceturtdienās un piektdienās no plkst.

13.00 līdz 17.00

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta

Draudzes administrators:

Jānis Savickis OFMCap

tāl.: **2 001 12 75**

e-pasts: br.janis@gmail.com

Atbildīgais par izdevumu: br. Jānis
Teksta salicēja: Marika Lotaņuka
Teksta korektore: Līga Ciematniece

Izdevums ir par ziedojumiem!

**ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET
ALFA KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !**